

Roelf Remeijer doorstaat alle stormen bij BNC

Door degradatie uit de derde klasse D moet BNC haar jubileum, de vereniging bestaat in september 50 jaar, noodgedwongen vieren als vierdeklasser. Hoewel BNC het slachtoffer werd van de versterkte degradatieregeling (met 19 punten eindigde de club een straatlengte voor de andere degradanten Muntendam en STA, vlak achter MOVV), lijkt daar binnen de vereniging niemand om te malen.

Van onze sportmedewerker Harry Kroeze

Belangrijker vindt men dat de zaken intern weer min of meer in het goede spoor zijn gekomen, want binnen de gelederen heeft het enkele keren hevig gerommeld. Het kostte twee Commissies van Goede Diensten, onder de bezielende leiding van eerste elftalspeler Wim Bakker, handenvol werk iedereen weer op één lijn te krijgen om zo een werkbare basis voor de komende seizoenen te creëren. Een man die alle stormen doorstond, is secretaris Roelf Remeijer. Remeijer (71) is vanaf de oprichting in 1940 bij de club betrokken en zit al 30 jaar als secretaris in het bestuur. Hij kan dus met recht een echte clubman genoemd worden. Eigenlijk wilde hij aan het eind van het afgelopen seizoen het bijltje er bij neergooien. Maar met het oog op het aanstaande jubileum knoopt hij nog een jaar aan zijn carrière als bestuurder vast. Voetbal, en met name BNC, loopt vanaf zijn jeugd als een rode draad door zijn leven. Hij zit dan ook vol met anekdotes uit het verleden die hij met veel enthousiasme en groot plezier aan wie dan ook openbaart. Bijna klassiek is het verhaal hoe BNC, een afkorting die staat voor Bravery Nova-Zembla Combinatie, aan haar clubkleuren is gekomen. "Vroeger waren er in Finsterwolde drie clubs; De Plevieren, Bravery en NovaZembla. Al voor de oorlog waren er plannen voor een fusie.

Dat ging eerst niet door omdat de Plevieren niet wilde. De penningmeester had nog 80 gulden in kas en wilde dit bedrag niet inbrengen in de fusie. In september 1940 kwam het er dan toch van, echter zonder De Plevieren. Die bestonden al niet meer. Het werd dus een samengaan van Bravery, de club van de arbeiders uit de polder, en Nova-Zembla, de vereniging van de middenstanders en de boeren. Nu was het zo dat Nova in het blauw speelde en Bravery in het geel. Op de fusievergadering in café Elzinga werd besloten dat de clubkleur via het lot bepaald zou worden. De beslissing viel door het opgooien van een doosje 'Zwaluw'-lucifers, dat, vroeger althans, van onderen blauw en van boven geel was. De onderkant kwam boven en vanaf toen speelt BNC in het blauw. Deze uitslag hield wel in dat de naam Bravery vooraan in de nieuwe clubnaam kwam te staan; BNC dus."

Verhalend over het verleden, waarin Remeijer zelf nooit voor de club voetbalde ("dat mocht niet van m'n ouders. Ze waren waarschijnlijk bang dat ik mijn benen zou breken"), komt steeds weer de veranderende mentaliteit van de voetballers naar voren. "Vroeger vonden ze het jammer als een wedstrijd afgelast werd. Nu bellen ze 's zaterdags als er een drup regen is gevallen, meteen op: 't Is zeker oaflast, den kin 'k mie oetslaop'n.' Of ze bellen niet eens meer en komen gewoon niet opdagen," ergert hij zich zichtbaar. Over de steun van de (heringedeelde) gemeente is hij al evenmin te spreken. "Ooit hadden we hier het mooiste veld van Oost-Groningen. Er kwam hier eens een Duitse ploeg die niet met voetbal schoenen het veld opdurfde. Dat vonden ze jammer van het gras. Moet je nu kijken als er een regenbui op gevallen is: een puinhoop. De Heidemij wilde de hele boel voor 1600 gulden weer in orde brengen, maar volgens de

gemeente kon dat er niet af."

ANBO

Nog één jaar. Daarna hoeft hij zich niet meer aan al deze zaken te ergeren. Na dit seizoen zet hij er definitief een streep onder en stort hij zich vol overgave op het secretariaatschap van de plaatselijke ANBO. "Ik moet toch ook eens wat voor mijn leeftijdsgenoten gaan doen," aldus de senior. Iemand die het afgelopen seizoen het meest direct met de gevolgen van alle trammelant te maken kreeg, is trainer Jannes van Bolhuis. Hij kreeg het steeds moeilijker nog een representatief elftal op de been te krijgen. "Door allerlei oorzaken was de sfeer hier helemaal verdwenen. De één wilde niet meer in het eerste spelen, de ander mocht van zijn leider niet en er waren spelers die niet met elkaar in hetzelfde elftal wilden spelen. Daarnaast kreeg ik te maken met een lange waslijst geschorste en geblesseerde spelers. Dat maakte het er allemaal niet gemakkelijker op. Ik geef toe dat ik wel eens op het punt gestaan heb er mee te stoppen. Aan de andere kant wilde ik de club na de degradatie niet in de steek laten en bovendien werd mij duidelijk dat Wim Bakker goed bezig was met zijn pogingen de zaak weer op de rails te krijgen. Die jongen heeft er echt ontzettend veel energie in gestoken en ik vond dat hij mijn steun verdiende. Hij heeft de club helemaal doorgelicht en een aantal richtlijnen op papier gezet waar iedereen zich aan heeft geconformeerd. In principe kan ik nu over iedere speler beschikken.

Alle neuzen staan weer min of meer dezelfde kant op. We moeten er met elkaar voor zorgen dat er weer plezier in krijgen. Dat is voor het komende seizoen het belangrijkste."